

Світлані Чорноволенко...

Станіслав Чернілевський

Світлані Чорноволенко
Казимирі Підгірній
Не пальцями пишеться — болем.
Все болем та болем.
Коли ж,
хай навіть скидаючись кволим,
ти, тіло моє, відболиш?
Ні ночі, ні дня, ні дороги,
лиш очі
за скло
в оксамить
смарагдових трав, де відроги:
гранітам ніщо не болить.
Та звідти, де сосни-блукальці
півнеба загарбали в схронь,
зненацька вертається в пальці
терпкий животворний вогонь.
Мов зрячість, приступна лиш Ванзі,
відкрила замежне знання —
і чути, що в кожній фаланзі
щебече крізь біль пташеня.